

பைபிள் படிப்புகள்

ஜூலை 6-க்கான பாடம்

இளம் இயேசு ஆலயத்தில்

முக்கிய வசனம்: “நீங்கள் ஏன் என்னைத்
தேடினீர்கள்? என்று அவர் கேட்டார். நான்
என் பிதாவின் வீட்டில் இருக்க வேண்டும்
என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா?”

லூக்கா 2:49

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேதம்

லூக்கா 2:41-52

இயேசுவுக்கு பன்னிரண்டு வயதாக இருந்தபோது, அவர் தம்முடைய பெற்றோரான மரியாளுடனும் யோசேப்புடனும் எருசலேமுக்குச் சென்று, புனிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகை என்றும் அழைக்கப்படும் “பஸ்கா பண்டிகையை” ஆசரித்தார். (லூக்கா 2:41,42). இது யூத சட்டத்தின் கீழ் ஒரு தேவையாக இருந்தது. “வருஷத்திற்கு

முன்று முறை உங்கள் எல்லா ஆண்களும் உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் தெரிந்துகொள்ளும் இடத்தில் அவருக்கு முன்பாக வர வேண்டும்: புனிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையிலும், வாரப் பண்டிகையிலும், கூடாரப் பண்டிகையிலும். ஒருவனும் கர்த்தருக்கு முன்பாக வெறுங்கையுடன் வரக்கூடாது.” (உபாகமம் 16:16). மரியாளும் யோசேப்பும் நீதியுள்ள இருதயமுள்ளவர்களாக இருந்ததால், கடவுளின் சட்டத்தைத் தங்களால் இயன்றவரை கடைப்பிடிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை அறிந்திருந்தனர், எனவே அவர்கள் நாசரேத்திலிருந்து எருசலேமுக்கு இந்த வருடாந்திர பயணத்தை மேற்கொண்டனர், சுமார் அறுபது மைல் தூரம்.

“பண்டிகை முடிந்ததும்” , மரியாளும் யோசேப்பும் தங்கள் உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களுடன் நாசரேத்தில் உள்ள தங்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்லத் தொடங்கினர். இளம் வயதில் இயேசு எருசலேமில் தங்கியிருந்தார், மேலும் பலர் ஒன்றாக நாசரேத்துக்குத் திரும்பிச் சென்றதால், மரியாளும் யோசேப்பும் ஒரு முழு நாள் பயணம் செய்யும் வரை அவர் அந்தக் குழுவிலிருந்து காணாமல் போனதை உணரவில்லை. அவர்கள்

முழு பயணக் குழுவையும் தேடினர், “அவரைக் காணாதபோது, அவரைத் தேட எருசலேமுக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள்,” இதுவும் ஒரு நாள் பயணம் தேவைப்பட்டது. லூக்கா 2:43-45

எருசலேமுக்கு வந்த பிறகு, அவர்கள் நாள் முழுவதும் இயேசுவைத் தேடினர், ஆனால் வெற்றி பெறவில்லை. இயேசு தம்முடைய குடும்பத்தினரிடமிருந்து காணாமல் போன மூன்றாவது நாள் இது. இறுதியாக, “மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, அவரைக் கோவிலில் கண்டுபிடித்து, போதகர்கள் நடுவில் அமர்ந்து, அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு, அவர்களிடம் கேள்விகளைக் கேட்டார்கள். அவரைக் கேட்ட அனைவரும் அவருடைய புரிதலையும் அவருடைய பதில்களையும் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.” வசனங்கள் 46,47

தன் மகன் பத்திரமாகவும் நலமாகவும் காணப்பட்டதற்கு நன்றியுடனும் நிம்மதியுடனும் இருந்த மரியாள், அவனிடம், “மகனே, நீ ஏன் எங்களை இப்படி நடத்துகிறாய்? உன் தந்தையும் நானும் உன்னை மிகவும் கவலையுடன் தேடிக்கொண்டிருந்தோம்” என்று கேட்டாள் (வசனம் 48). இது அக்கறையுள்ள பெற்றோரிடமிருந்து வந்த இயல்பான மற்றும்

நியாயமான பதிலாகும், குறிப்பாக இயேசுவுக்கு பன்னிரண்டு வயதுதான் என்பதை கருத்தில் கொண்டு.

நமது முக்கிய வசனத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட இயேசுவின் பதில் மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. உண்மையில், எருசலேமில் உள்ள ஆலயத்தில் தான் அவரைத் தேட முதலில் நினைத்திருக்க வேண்டும் என்று அவர் தனது தாய்க்கு நினைவூட்டினார். இயேசு பிறப்பதற்கு முன்பே, அவர் "தேவனுடைய குமாரன்" என்றும், "அவருடைய ராஜ்யம் ஒருபோதும் முடிவடையாது" என்றும் மரியாளிடம் ஒரு தேவதூதர் கூறினார். (லூக்கா 1:31-35). ஆகையால், மிகச் சிறிய வயதிலிருந்தே இயேசு கடவுளின் திட்டம், நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் பிறந்த யூதராக அவரது பொறுப்புகள் மற்றும் கடவுளின் விருப்பம் அவருக்கு என்ன என்பதைப் பற்றி முடிந்தவரை கற்றுக்கொள்ள மிகுந்த ஆசை கொண்டிருப்பார் என்பதை அவள் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். அவளுடைய இளம் மகன் ஆலயத்தில் போதகர்களின் காலடியில் அமர்ந்து, அவர்கள் வழங்கிய தகவல்களின் செல்வத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டது எவ்வளவு பொருத்தமானது.

இளம் வயதிலேயே கடவுளின் திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்களைப் பற்றிய அறிவையும் புரிதலையும் பெறுவது தனக்கு முக்கியம் என்றாலும், தான் வயது வரும் வரை தனது பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிவது சரியானது என்பதை இயேசு உணர்ந்தார். இவ்வாறு பதிவு கூறுகிறது, “பின்பு அவர் அவர்களுடன் நாசரேத்துக்குப் போய் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தார். ... இயேசு ஞானத்திலும், வளர்ச்சியிலும், கடவுளுக்கும் மனிதருக்கும் உகந்தவராக வளர்ந்தார்.” லூக்கா 2:51,52